II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2023/222

av den 1 december 2022

om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för alla medborgare i Vanuatu

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav ([1]), särskilt artikel 8.6 b, och

av följande skäl:

(1) Republiken Vanuatu förtecknas i bilaga II till förordning (EU) 2018/1806 bland de tredjeländer vars medborgare är undantagna från kravet på att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser för vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Viseringsundantaget för medborgare i Vanuatu är tillämpligt sedan den 28 maj 2015, då avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (*avtalet*) ([2]) undertecknades och började tillämpas provisoriskt i enlighet med artikel 8.1 i avtalet. Avtalet trädde i kraft den 1 april 2017.

(2) Sedan den 25 maj 2015 har Vanuatu tillämpat system för medborgarskap för investerare som ger tredjelands-medborgare som annars skulle omfattas av viseringskrav möjlighet att förvärva medborgarskap i Vanuatu i utbyte mot investeringar och därmed få viseringsfritt tillträde till unionen.

(3) Relevanta uppgifter, rapporter och statistik samt konkret och tillförlitlig information ([3]) visar att Vanuatus system för medborgarskap för investerare, i sin nuvarande utformning och användning, strider mot målen för unionens viseringspolitik, som föreskriver screening av medborgare från tredjeländer som omfattas av viseringskrav, baserat på de kriterier som anges i artikel 21 i Europaparlamentsförordning (EG) nr 810/2009 ([4]) och i motsvarande nationell lagstiftning i de medlemsstater där förordning (EG) nr 810/2009 ännu inte tillämpas fullt ut. Det sätt på vilket dessa system används utgör ett kringgående av unionens förfarande för visering för kortare vistelse och den bedömning av säkerhets- och migrationsrisker som görs i samband med förfarandet.

(4) I enlighet med artikel 8.2 d, 8.3 och 8.6 i förordning (EU) 2018/1806 har kommissionen dragit slutsatsen att Vanuatus beviljande av medborgarskap inom ramen för systemet för medborgarskap för investerare medför ökade risker avseende den inre säkerheten och den allmänna ordningen i medlemsstaterna.

([1]) EUT L 303, 28.11.2018, s. 39.
([2]) EUT L 173, 3.7.2015, s. 48.
([3]) Skäl 5–12 i förslaget till rådets beslut om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (COM(2022) 6 final).
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

(5) Den 3 mars 2022 antog rådet beslut (EU) 2022/366 ([5]) om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser , i kraft av artikel 8.4 i avtalet. Den avbrutna tillämpningen av avtalet gäller bara vanliga pass som utfärdats från och med den 25 maj 2015, då antalet godkända sökande inom Vanuatus system för medborgarskap för investerare började öka avsevärt.

(6) Den 27 april 2022 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2022/693 ([6]) om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu, i enlighet med artikel 8.6 a) i förordning (EU) 2018/1806. Upphävningen tillämpas från och med den 4 maj 2022 till och med den 3 februari 2023.

(7) Efter det att upphävningen av viseringsundantaget för den tidigare nämnda kategorin medborgare i Vanuatu trätt i kraft den 4 maj 2022 inledde kommissionen, i kraft av artikel 8.6 a tredje stycket i förordning (EU) 2018/1806, den 12 maj 2022 en förstärkt dialog med Vanuatu i syfte att avhjälpa de omständigheter som lett till att viseringsundantaget tillfälligt upphävdes.

(8) Under det första mötet inom ramen för den förstärkta dialogen den 12 maj 2022 uttryckte kommissionen sin vilja att finna en lösning och föreslog i detta syfte att tekniska möten skulle hållas månatligen. Parterna enades om att Vanuatu skulle utse en samtalspartner och informera kommissionen om detta för att kunna gå vidare med de uppföljande tekniska mötena. Vanuatu informerade kommissionen om att landets regering beslutat att tillsätta en arbetsgrupp som skulle se över systemet för medborgarskap för investerare. Man enades om att Vanuatu skulle överlämna en framstegsrapport från arbetsgruppen till kommissionen.

(9) Därefter har Vanuatu dock inte deltagit på något meningsfullt sätt. Vanuatus system för medborgarskap för investerare är även fortsättningsvis i användning. Kommissionen har inte fått någon information från Vanuatu om eventuell lagstiftning eller andra åtgärder som vidtagits för att avhjälpa de omständigheter som lett till att viseringsundantaget hävts.

(10) Därmed kvarstår de omständigheter som avses i artikel 8.2 d i förordning (EU) 2018/1806, det vill säga en ökad risk avseende den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i medlemsstaterna.

(11) Eftersom omständigheterna kvarstår och Vanuatu inte visat något intresse för att avhjälpa dem har tillämpningen av avtalet helt avbrutits genom rådets beslut (EU) 2022/2198 ([7]) som upphäver beslut (EU) 2022/366 och avbryter tillämpningen av avtalet i förhållande till alla medborgare i Vanuatu.

(12) Med hänsyn till att situationen kvarstår är det i enlighet med artikel 8.6 b i förordning (EU) 2018/1806 nödvändigt att anta en delegerad akt som tillfälligt upphäver viseringsundantaget för alla medborgare i Vanuatu under en 18-månadersperiod.

(13) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG ([8]).

([5]) Rådets beslut (EU) 2022/366 av den 3 mars 2022 om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 69, 4.3.2022, s. 105).

([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/693 av den 27 april 2022 om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu (EUT L 129, 3.5.2022, s. 18).

([7]) Rådets beslut (EU) 2022/2198 av den 8 november 2022 om upphävande i sin helhet av tillämpningen av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 292, 11.11.2022, s. 47).

([8]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

(14) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B och C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([9]).

(15) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B och C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([10]).

(16) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([11]). Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

(17) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet

I punkt 1 (”Stater”) i bilaga II till förordning (EU) 2018/1806 ska hänvisningen ”Vanuatu” ersättas med följande:

”Vanuatu (*)

(*) Undantaget från viseringskravet för alla medborgare i Vanuatu upphävs med verkan från och med den 4 februari 2023 till och med den 3 augusti 2024”.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 4 februari 2023 till och med den 3 augusti 2024.

([9]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

([10]) Rådets beslut av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

([11]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 1 december 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande